

Villy Søvndal (SF):

Jeg må sige, at jeg slet ikke forstår statsministerens argumentation i øjeblikket. Jeg synes, det er underligt, at man, hvis man har den analyse af Saddam Hussein, som statsministeren har, at her har vi ondskaben selv personificeret på Jorden, så bliver overrasket over, at sådan er han også i virkeligheden, specielt i en krig, hvor det drejer sig om hans liv. Det burde man da have forudsat, specielt når man mener, at alt går efter planen. Jeg forstår slet ikke det argument, at det kan komme som en overraskelse.

Så synes jeg, at statsministeren sætter en helt forkert modsætning op, nemlig at enten laver man den nu ulovlige angrebskrig, som Danmark deltager i, eller også var alternativet ikke at gøre noget som helst. Det er jo ikke rigtigt. Det ved statsministeren jo godt.

Grunden til, at et flertal af verdens lande er imod det, der sker lige nu, og ikke ønskede, at den her krig skulle starte, er jo, at der var et alternativ, ikke kun et teoretisk alternativ. Der var et alternativ, der var i gang med at blive virkeliggjort, nemlig våbeninspektørernes afvæbning af Saddam Hussein. Det ved statsministeren jo godt. Derfor er det statsministeren sammen med andre statsledere, der har rodet verden ud i en helt uoverskuelig situation.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Se, så er vi jo inde ved kernen. Hr. Villy Søvndal er virkelig ude på den tynde is, når han siger, at der var et alternativ, nemlig våbeninspektørernes fredelige afvæbning af Saddam Hussein.

Der er to ting at sige til det. For det første: Gennem mere end 12 år, inklusive de seneste måneder, har det vist sig, at Saddam Hussein ikke vil samarbejde med våbeninspektørerne om afvæbning, og der er ingen fremskridt sket. Når der til allersidst skete meget lidt, var det jo kun, fordi en massiv amerikansk-britisk hær var marcheret op lige ude foran Saddam Husseins dør, i øvrigt en hær, som hr. Villy Søvndal slet ikke ville have stillet op uden for Saddam Husseins dør.

Men det næste spørgsmål, man må stille og har lyst til at stille, hvis jeg var i stand til at stille spørgsmål her, er: Hvor længe skulle våbeninspektørerne så arbejde? Og ville hr. Villy Søvndal en dag være parat til at sige: Nu er det nok, nu må en militær aktion være den sidste og yderste udvej for at gennemtvunge FN's krav, hvis våbeninspektørerne ikke kunne komme igennem med det over for Saddam Hussein?

Men det spørgsmål har hr. Villy Søvndal og andre aldrig nogen sinde besvaret: Om de var parate til i alleryderste fald at sætte magt bag ordene? For hvis man ikke er det, så er det hele bare luft og tomme ord uden indhold, og Saddam Hussein kunne blive ved med at drive sit spil.

Det er det, der er hr. Villy Søvndals svaghed. Han har ikke noget alternativ andet end dette ene, at Saddam Hussein kunne fortsætte sit tyranniske og brutale regime med undertrykkelse af befolkningen og være en trussel over for verdensfreden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2640

7) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil statsministeren, da statsministeren som bekendt har været den drivende kraft bag dansk deltagelse i den ulovlige krig mod Irak, oplyse, hvorvidt den irakiske befolkning opfatter invasionen som en befrielse?«

Villy Søvndal (SF):

Det er jo ganske genialt af statsministeren at strø en stribe spørgsmål ud på et tidspunkt, hvor statsministeren ved, at man ikke har mulighed for at svare, fordi spørgsmålet er slut. Men det svarer vel til statsministerens ønske om aldrig nogen sinde i den her sag at deltage i en åben diskussion med nogen, der kan sige ham imod. Men nok om det.

Det sidste spørgsmål drejer sig om, hvordan den irakiske befolkning opfatter invasionen. Jeg tror, at den irakiske befolkning er fantastisk træt af Saddam Hussein, for han har ført dem ud i så mange ulykker. Det er mit udgangspunkt.

Kl. 14.45

Derfor synes jeg i virkeligheden, det er utroligt, hvordan en kluntet alliance bestående af statsministeren, Blair og et par stykker flere, der leverer den aktive krigsdeltagelse, er i stand til at få en sådan situation til at ende et sted, hvor man ikke alene gør en martyr ud af Saddam Hussein i en række år på grund af den førte politik, men hvor man oven i købet får lavet et voldsomt kulturelt sammenstød mellem de arabiske lande og den vestlige verden i form af at have indledt den ulovlige angrebskrig.